កម្ម ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ(៦ខែ) ។ បើមានការចាំបាច់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មអាចសំរេចបន្តរយៈពេលនេះបានប្រាំមួយខែ (៦ខែ) ទៀត ។

មាត្រា៥៨ថ្មី .- **(មាត្រា ៥៩ចាស់)**

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា៥៩ថ្មី .- **(មាត្រា ៦០ចាស់)**

ច្បាប់នេះ ត្រូវប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

***

ព្រះរាជក្រម នស/រកម/១១៩៩/១៣

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

***

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៣៩៩/០១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើជាផ្លូវការនូវច្បាប់ ស្តីពីវិសោធនកម្មមាត្រា ១១ ១២ ១៣ ១៨ ២២ ២៤ ២៦ ២៨ ៣០ ៣៤ ៥១ ៩០ ៩១ ៩៣ និងមាត្រាទាំងឡាយនៃជំពូកទី៨ ដល់ជំពូកទី១៤ នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១១៩៨/៧២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឲ្យប្រើច្បាប់ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានទ្រង់យល់ ព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តិទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

- តាមសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលស្នើសុំអំពីសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី និងអំពីអគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា

ប្រកាសឲ្យប្រើ

ច្បាប់ស្តីពី គ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលរដ្ឋសភាបានអនុម័តកាលពីថ្ងៃទី១៩ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៩ នាសម័យប្រជុំពេញអង្គលើកទី៣ នីតិកាលទី២ និងដែលព្រឹទ្ធសភាពុំមានពេលវេលាគ្រប់គ្រាន់ ដើម្បីពិនិត្យច្បាប់នេះឲ្យទាន់តាមកាលកំណត់របស់មាត្រា១១៣ថ្មី នៃរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ហើយដែលក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញបានប្រកាសថា ស្របតាមរដ្ឋធម្មនុញ្ញកាលពីថ្ងៃទី០៣ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ ហើយដែលមានសេចក្តីទាំងស្រុង ដូចតទៅ ៖

ច្បាប់

ស្តីពី

គ្រឹះស្ថានធនាគារ និង ហិរញ្ញវត្ថុ

ជំពូកទី១

អន្តរការិយកម្មធនាគារ និង ហិរញ្ញវត្ថុ

មាត្រា ១.- ធនាគារគឺជានីតិបុគ្គល ដែលមាននីតិសម្បទាពិសេសក្នុងការរើសយកប្រតិបត្តិការធនាគារជាមុខរបរប្រក្រតី ។

មាត្រា ២.- ប្រតិបត្តិការដែលជាសកម្មភាពធនាគាររួមមាន :

១- ការផ្តល់ឥណទានគ្រប់ប្រភេទចំពោះសាធារណជន ដោយមានកំរៃរាប់បញ្ចូលទាំងឥណទានភតិសន្យា និងការសន្យាតាមហត្ថលេខា ។

២- ការទទួលប្រាក់បញ្ញើមិនមានមុខសញ្ញាប្រើពីសាធារណជន ។

៣- ប្រព្រឹត្តិកម្មនិងការដាក់ឲ្យអតិថិជនប្រើប្រាស់នូវមធ្យោបាយទូទាត់ជារូបិយវត្ថុ ឬជារូបិយប័ណ្ណ ។

អង្គភាពណាក៏ដោយ ឲ្យតែអនុវត្តជាប្រក្រតីនូវប្រតិបត្តិការណាមួយក្នុងចំណោមប្រតិបត្តិការទាំង៣ប្រភេទខាងលើនេះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាបានធ្វើអាជីវកម្មធនាគារតាមការជាក់ស្តែង ។

អង្គភាពណាមួយ ដែលអនុវត្តតែសកម្មភាពមួយក្នុងចំណោមសកម្មភាពជាមូលដ្ឋានទាំង៣នេះ ឬអនុវត្តតែផ្នែកមួយនៃសកម្មភាពនីមួយៗនោះ ត្រូវបានឲ្យឈ្មោះថាជាធនាគារឯកទេស ។

មាត្រា៣.- ចំពោះសាធារណជន ឬសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ធនាគារអាចធ្វើបាននូវ :

១- រាល់ប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤ នៃច្បាប់នេះផ្សេងៗទៀត តែប្រតិបត្តិការធានារ៉ាប់រង ដែលត្រូវកំណត់ដោយច្បាប់ធានារ៉ាប់រងដោយឡែក ។

២- រាល់ប្រតិបត្តិការប្តូរប្រាក់ ។

៣- អន្តរការិយកម្ម និងការអនុវត្តន៍រាល់ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រដែលមានអាចជួញដូរបាននៅលើទីផ្សារ ។

៤- រាល់ប្រតិបត្តិការលើឧបករណ៍ហិរញ្ញវត្ថុនិស្សន្ទ ។

៥- សេវាពាណិជ្ជកម្មដល់ដៃ ឬមានការកំណត់ លើលោហធាតុ និងត្បូងថ្មមានតំលៃ និង វត្ថុធាតុដើម ឬទំនិញ ។

៦- ប្រតិបត្តិការលើសេវាកម្មដទៃទៀត ដែលផ្សារភ្ជាប់នឹងសកម្មភាពចំបងរបស់ខ្លួនដោយមានការយល់ព្រមពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល នៃប្រព័ន្ធធនាគារ ។

មាត្រា ៤.- ធនាគារ ដូចដែលបានកំណត់និយមន័យមកហើយ អាចអនុវត្តសំរាប់ខ្លួនឯងផ្ទាល់ ឬសំរាប់អតិថិជនរបស់ខ្លួន ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈការចូលហ៊ុនទៅក្នុងក្រុមហ៊ុនឯកទេសណាមួយ ឬច្រើននូវប្រតិបត្តិការផ្សេងៗលើមូលប័ត្រ ដែលបង្កបង្កើតនូវអន្តរការិយកម្ម ហិរញ្ញវត្ថុ ជាអាទិ៍រួមមាន :

១- ការប្រមូលមូលនិធិសំរាប់បរិវិសកម្ម ឬសំរាប់ទិញមូលប័ត្រ តាមបញ្ជារបស់អតិថិជនជាឯកត្តជន ឬជាក្រុមប្រមូលផ្តុំជាអង្គភាពបណ្តាក់ទុនសមូហភាព ។

២- បរិវិសកម្ម និងការជួញដូរមូលប័ត្រ ។

៣- ការរក្សាទុកមូលប័ត្រ ។

៤- ការគ្រប់គ្រងមូលប័ត្រ ជាឯកត្តជនឬជាសមូហភាព ។

៥- ការទិញផ្តាច់មូលប័ត្រនៅពេលផ្សាយចេញ ។

៦- វិស្វកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ។

៧- ការជួញដូរឧបករណ៍និស្សន្ទទាក់ទងនឹងសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

៨- ប្រតិបត្តិការគ្រប់ប្រភេទលើមូលប័ត្រធ្វើឡើងសំរាប់ខ្លួនផ្ទាល់ក្នុងនាទីជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ចំណុះច្បាប់ទូទៅ និងបទប្បញ្ញតិជាធរមាន ។

មាត្រា ៥.- សំរាប់តតីយជន ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុឯកទេសឯទៀតក៏អាចធ្វើប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រដូចធនាគារដែរ ។

មាត្រា ៦.- ពាក់ព័ន្ធនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអាណាព្យាបាលរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជាស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា៧ ចំណុច៥ និងចំណុច១១ និង មាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់ ស្ដីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើតាមព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ។

ប៉ុន្តែរាល់ប្រតិបត្តិការលើមូលប័ត្រដែលអនុវត្តដោយធនាគារ និងដោយក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ក៏ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមការឃ្លាំមើលរបស់គណៈកម្មការពិសេសមួយដោយឡែកចំពោះការចេញផ្សាយ តម្លាភាពនៃការជួញដូរ និងកិច្ចការពារប្រាក់សន្សំវិនិយោគក្នុងសញ្ញាប័ណ្ណ ។

សមាសភាពនិងតួនាទីរបស់គណៈកម្មការនេះត្រូវបានកំណត់នៅក្នុងច្បាប់ និងបទបញ្ញាដែលគ្រប់គ្រងទីផ្សារហិរញ្ញវត្ថុ ។

មាត្រា ៧.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៃប្រព័ន្ធធនាគារនិងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនៃប្រព័ន្ធ ហិរញ្ញវត្ថុត្រូវសហការក្នុងការកំណត់បែបបទ លើសកម្មភាពមូលប័ត្រ ឬក្នុងឱកាសដែលចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ ឬតាមការចេញបទបញ្ជា ដើម្បីជៀសវាងការភាន់ច្រឡំ ដែលអាចកើតមានឡើងពីសកម្មភាពជាន់គ្នាមួយចំនួន នៅក្នុងវង្វង់ធនាគារឬនៅក្នុងវង្វង់ក្រុមហ៊ុន ហិរញ្ញ-វត្ថុឯកទេស ដូចជាការប្រមូលប្រាក់បញ្ញើមានមុខសញ្ញា ការរក្សាទុក ឬការគ្រប់គ្រងមូលប័ត្រ ។

មាត្រា ៨.- រាល់ប្រតិបត្តិការដែលប្រទាក់គ្នានឹងសកម្មភាពធនាគារ ដូចមានចែងនៅក្នុង មាត្រា ៣ កថាខណ្ឌ២ ៣ ៤ និង៥ នៃច្បាប់នេះ អាចធ្វើឡើងបានដោយអង្គភាព មិនមែនធនាគារ តែក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានកំណត់ ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ប្រសិន បើប្រតិបត្តិការទាំងនោះធ្វើសំរាប់សាធារណជន ។

ជំពូកទី២
ដែននៃការអនុវត្តន៍

មាត្រា៩.- រាល់គ្រឹះស្ថានធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុដូចដែលបានកំណត់ន័យក្នុងជំពូកទី១ខាងលើ ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ និងត្រូវបានហៅថា "គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ" ក្នុងមាត្រាបន្តបន្ទាប់ទៅនេះ ។

ក្រៅពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នីតិបុគ្គលឬរូបវន្តបុគ្គលណាក៏ដោយត្រូវបានហាមឃាត់មិនឲ្យយកប្រតិបត្តិការធនាគារធ្វើជាអាជីវកម្មប្រក្រតី ។

ក្រៅពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នីតិបុគ្គលឬរូបវន្តបុគ្គលណាក៏ដោយ មិនត្រូវប្រើប្រាស់នូវនាមករណ៍ឬឈ្មោះ ឬពាណិជ្ជសញ្ញា ឬសេវាសញ្ញា ការផ្សាយដំណឹងពាណិជ្ជកម្មឬរាល់សំនួនពាក្យដទៃទៀត ដែលនាំឲ្យមានការយល់ច្រឡំថាខ្លួនត្រូវបានប្រតិស្រុតឲ្យធ្វើសកម្មភាពណាមួយក្រោមការអនុញ្ញាត នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ១០.- បណ្តាគ្រឹះស្ថានធនាគារ ក្រៅពីត្រូវស្ថិតនៅក្រោមច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម ឬក្រោមលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលពិសេសនៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទបញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះថែមទៀត ។

ជំពូកទី៣

រូបភាពគតិយុត្តរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារ

មាត្រា ១១.- គ្រឹះស្ថានធនាគារត្រូវតែបានបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនភាគហ៊ុន នៃច្បាប់ពាណិជ្ជកម្មឬក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម សង្គមសមាគម ឬសហករណ៍ ដែលស្ថិតនៅក្រោមលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលដោយឡែក ។

ក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម សង្គមសមាគម ឬសហករណ៍ ត្រូវតែបានប្រមូលផ្តុំគ្នាជាសហព័ន្ធ ដែលហៅថាអង្គការកណ្តាល ។

អង្គការកណ្តាលទាំងនេះ ត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការជំរុញឲ្យមានសាមគ្គីភាពរវាងបណ្តាញនៃគ្រឹះស្ថាន ដែលចូលជាសមាជិក ហើយធានាដំណើរការឲ្យបានត្រឹមត្រូវ ។

ដើម្បីសំរេចតាមបំណងខាងលើ អង្គការកណ្តាលទាំងនេះត្រូវចាត់វិធានការចាំបាច់ជាអាទិ៍ ដើម្បីធានាឲ្យមានសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលនិងសាធនភាពនៃគ្រឹះស្ថាននីមួយៗនៃបណ្តាញទាំងមូល ។

អង្គការកណ្តាលខ្លួនឯងទាំងនេះ ក៏ត្រូវបានចាត់ទុកជាគ្រឹះស្ថានធនាគារនេះដែរ ។

មាត្រា ១២.- គ្រឹះស្ថានធនាគារនេះ ដែលមានទីតាំងនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា អាចជាក្រុមហ៊ុនក្រោមច្បាប់ក្នុងស្រុក ឬជាសាខារបស់ធនាគារបរទេស ។

មាត្រា ១៣.- ធនាគារបរទេសអាចបើក នៅលើដែនដីនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជាបាន នូវការិយាល័យដែលមានសកម្មភាពខាងព័ត៌មាន សម្ព័ន្ធការ ឬជាតំណាង បន្ទាប់ពីបានទទួលការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ប៉ុន្តែ ការិយាល័យទាំងនេះមិនអាចធ្វើប្រតិបត្តិការអន្តរការិយកម្មធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ និងការស្វែងរកអតិថិជនបានឡើយ ។

ការបោះទីតាំងទាំងនោះ អាចប្រកាន់យកទំរង់ជាក្រុមហ៊ុននៃច្បាប់ក្នុងស្រុក ឬជាគ្រឹះស្ថានសាមញ្ញ ឬជាអ្នកទទួលសិទ្ធិប្រទានសាមញ្ញ ហើយត្រូវតែមានការចុះក្នុងបញ្ជីពាណិជ្ជកម្មតាមរូបភាពដែលប្រកាន់យក ។

ការិយាល័យតំណាងទាំងនេះអាចរក្សាទុកនូវនាមករណ៍ ឬហៅនាមនៃធនាគារបរទេស ដែលខ្លួនតំណាងឲ្យ ។

ការអនុញ្ញាតឲ្យបើកការិយាល័យតំណាងមានថេរវេលាពីរឆ្នាំ (២ឆ្នាំ) ហើយអាចត្រូវបន្តឲ្យបានតែមួយដងគត់ ។

ជំពូកទី៤

អាជ្ញាប័ណ្ណរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ

មាត្រា ១៤.- មុននឹងធ្វើសកម្មភាព គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលបានអាជ្ញាប័ណ្ណពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលសិន ។ មុននឹងផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណឲ្យ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវពិនិត្យឲ្យបានច្បាស់លាស់ ជាពិសេសនូវ :

១- គុណភាពនៃអ្នកចូលហ៊ុន និងស្ថានភាពពិតប្រាកដខាងហិរញ្ញវត្ថុរបស់អ្នកទាំងនោះ ។

២- សមត្ថភាពនៃអ្នកចូលហ៊ុនសំខាន់ៗ ដើម្បីគោរពរួមគ្នានូវកាតព្វកិច្ចដែលតម្រូវដល់អ្នកទាំងនោះក្នុងករណីចាំបាច់ត្រូវបង្កើនបង្គ្រប់ តាមវិធីណាមួយ នូវមូលនិធិផ្ទាល់របស់ធនាគារតាមស្មារតីមាត្រា ២៧ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ភាពសមស្របនៃមធ្យោបាយធនធានមនុស្ស បច្ចេកទេស និងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានកម្មវិធីសកម្មភាពភ្ជាប់ជាមួយ ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវស្វែងយល់ពីពត៌មានលើលក្ខខណ្ឌបដិការ ដែលប្រទេសក្រៅផ្តល់ឲ្យការបើកភាពចុះនិកាយរបស់ក្រុមហ៊ុនក្រោមច្បាប់ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬទីស្នាក់ការនៃសាខាជាអាណាព្យាបាលនៃប្រទេសទាំងនោះ ។

មាត្រា ១៥.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនឹងសម្រេចផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ)គិតចាប់ពីថ្ងៃបានទទួលពាក្យស្នើសុំដែលមានសំណុំឯកសារគ្រប់គ្រាន់ ។ រាល់ការបដិសេធមិនផ្តល់អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវតែមានធ្វើប្រយោគន៍ដល់ម្ចាស់សំណើ ។ បញ្ជីសមមិននៃគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុត ត្រូវចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិប័ត្រធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា និងក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ជំពូកទី៥

ដើមទុនអប្បបរមា សាធនភាព

មាត្រា ១៦.- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើងក្រោមរូបភាពក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម ឬមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម នៃច្បាប់ក្នុងស្រុកទោះក្រោមរូបភាពគតិយុត្តបែបណាក៏ដោយ មុនពេលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវមានដើមទុនដំបូងដែលត្រូវបង់គ្រប់ចំនួនទាំងស្រុងយ៉ាងតិចស្មើនឹងចំនួនដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

សាខាទាំងឡាយនៃធនាគារបរទេស មុនពេលបានអាជ្ញាប័ណ្ណ ត្រូវមានទាយជ្ជទានដើមទុនដែលត្រូវបង់គ្រប់ចំនួនទាំងស្រុងស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមា របស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ បង្កើតឡើងក្រោមទំរង់ជាក្រុមហ៊ុន នៃច្បាប់ក្នុងស្រុក ។

ដើមទុនអប្បបរមា និងប្រាក់តំកល់ធានាជាអចិន្ត្រៃយ៍នៅក្នុងបញ្ជីធនាគារជាតិ នៃកម្ពុជា របស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ប៉ុន្តែចំពោះធនាគារពាណិជ្ជ ចំនួនទឹកប្រាក់នៃដើមទុនអប្បបរមា មិនត្រូវស្ថិតនៅក្រោមកំរិតហាសិបពាន់លានរៀល (៥០.០០០.០០០.០០០៛) ទេ ។

ចំនួនទឹកប្រាក់ខាងលើនេះ ត្រូវគិតតាមអត្រាអន្តរជាតិ អេស.ឌី.អ័រ (SDR) ស្មើនឹងប្រាំពាន់ប្រាំមួយរយដប់ប្រាំមួយរៀល (៥.៦១៦៛) ។

ចំពោះប្រាក់ដែលត្រូវតំកល់នៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ត្រូវកំណត់យ៉ាងតិចចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃចំនួនដើមទុនអប្បបរមាខាងលើ ។

គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលបង្កើតឡើងក្រោមរបបនៃក្រុមហ៊ុន នៃច្បាប់ក្នុងស្រុក និងក្រោមទំរង់ជាសាខាធនាគារបរទេស ត្រូវបង្ហាញជាអចិន្ត្រៃយ៍ថា បន្ទាប់ពីការដកចេញនូវទ្រព្យសកម្មគ្មានតំលៃ ទ្រព្យសកម្មរបស់ខ្លួនមានតំលៃលើសពីទ្រព្យអកម្ម ដែលខ្លួនជំពាក់តតិយជនក្នុងទឹកប្រាក់យ៉ាងតិចស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមា ឬអាករត្តាធានដើមទុនអប្បបរមា ។

មាត្រា ១៧.- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវគោរពអនុបាតនៃសាធន ប្រភេទដែលកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល តាមវិធាននៃបទដ្ឋានអន្តរជាតិ ។ យោងទៅតាមទំហំហានិភ័យគ្រឹះស្ថាន ចំណុះច្បាប់នេះត្រូវកែតំរូវបរិមាណមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធឲ្យបានសមស្របតាមសមាមាត្រ ។

ជំពូកទី៦
សមត្ថភាពនៃអ្នកដឹកនាំ

មាត្រា១៨.- គ្មានជនណាម្នាក់អាច :

- ធ្វើជាសមាជិកក្រុមប្រឹក្សាភិបាលនៃគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុត
- គ្រប់គ្រង កាន់កាប់ ឬដឹកនាំដោយផ្ទាល់ ឬតាមរយៈសន្ធានការី ទោះជាក្នុងតួនាទីណាក៏ដោយ
- ចុះហត្ថលេខាក្នុងនាមគ្រឹះស្ថាននោះ ។

ប្រសិនបើជននោះ :

១- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរពីបទ :

- ឧក្រិដ្ឋកម្ម

- ចោរកម្ម ឆបោក ឬរំលោភលើការទុកចិត្ត
- លួចដកហូតយកទ្រព្យសម្បត្តិសាធារណៈក្នុងតួនាទីខ្លួនជាអ្នកទទួលរក្សាបញ្ញើ
- ជំរិតយកមូលនិធិ ឬវត្ថុមានតំលៃ ធ្វើនិន្ទាភាពឲ្យខូចកេរ្តិ៍ឈ្មោះប្រទេសជាតិ ឬ ល្មើសនឹងច្បាប់ប្តូរប្រាក់
- ធ្វើព្រឹទ្ធិកម្ម
- ការសំអាតប្រាក់
- ក្លែង ឬ / និងប្រើលិខិតក្លែងក្លាយ ឯកជន ឬសាធារណៈ ។

២- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីបទចេញឲ្យមូលប្បទានប័ត្រគ្មានសវិធានវត្ថុ ។

៣- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសជាស្ថាពរនៅបរទេស ពីបទឧក្រិដ្ឋ ឬមជ្ឈិម ដែលចែងនៅចំណុច១ និង ២ នៃមាត្រានេះ ។

៤- ត្រូវបានផ្តន្ទាទោសនៅព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឬនៅបរទេស ពីបទធនក្ស័យផ្ទាល់ខ្លួន ឬការជំរះបំណុលតាមផ្លូវតុលាការ ឬការជំរះទ្រព្យសម្បត្តិ ។

៥- ត្រូវរងវិធានការតាមផ្លូវតុលាការ ដោយការតម្លោះអាសពីមុខងារសាធារណៈ ។

៦- ត្រូវបានជាប់ឈ្មោះជាឯកត្តជន ក្នុងការគ្រប់គ្រងនៃគ្រឹះស្ថានចំណេះច្បាប់នេះ ដែលអាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដកហូតវិញ ដោយមូលហេតុរងទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ។

ជំពូកទី៧

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគីរបស់គ្រឹះស្ថានចំណេះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ១៩.- លក្ខខណ្ឌទាំងឡាយនៃការផ្តល់បង្កើតដើមទុន ទោះជាប្រែប្រួលក្តី មិនប្រែប្រួលក្តីនៃគ្រឹះស្ថានចំណេះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតក្រោមរូបភាពក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម រួមទាំងអត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍នៃសង្គមិកៈ ឬអ្នកកាន់ភាគហ៊ុន នៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្មទាំងនេះ ត្រូវបានកំណត់ចាក់ចែងនៅក្នុងលក្ខន្តិកៈនិត្យានុកូលពិសេសមួយ សំរាប់អនុវត្តលើក្រុមហ៊ុនដែលមានលក្ខណៈសហករណ៍ ឬសង្គហៈសមាគម ។

អនុលោមតាមមាត្រា ១១ និងចំណុច២ នៃមាត្រា ១៤ នៃច្បាប់នេះ អង្គការកណ្តាលនៃបណ្តាញនីមួយៗគឺជាអ្នកទទួលធានាសាធនភាព និងសាច់ប្រាក់ងាយស្រួលនៃបណ្តាញនេះ ចំពោះតតីយជន អ្នកផ្ញើប្រាក់ ឬឥណទាយក ។

ជំពូកទី៨

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគទុនិកភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្ម

មាត្រា ២០.- ភាគទុនិកៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតឡើងក្រោមរូបភាពជាក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មអាចជារូបវន្តបុគ្គល ឬតាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អាចជានីតិបុគ្គល ដែលភាគទុនិកៈត្រូវមានអត្តសញ្ញាណច្បាស់លាស់ ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវចេញសេចក្ដីណែនាំ នូវក្រុមហ៊ុនដែលជាភាគទុនិកៈបណ្ដាក់បន្តគ្នាពីមួយទៅមួយ ។

មាត្រា ២១.- ក្រុមហ៊ុនឬបុគ្គលដែលមានគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាបុត្រសម្ព័ន្ធ ដោយផ្ទាល់ក្ដី ឬជាចំបង ចំនួនតិចឬច្រើនក៏ដោយ ក៏ត្រូវចាត់ទុកជាគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែរ ជាអាទិ៍ចំពោះការទាក់ទងនឹងអាជ្ញាប័ណ្ណ និងភាពចំណុះក្រោមអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ២២.- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវបញ្ជូនឲ្យអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល នៅពេលដាក់ពាក្យស្នើសុំអាជ្ញាប័ណ្ណ នូវអត្តសញ្ញាណនៃភាគទុនិកៈរបស់ខ្លួន ដែលកាន់ភាគហ៊ុនស្មើ ឬលើសចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃដើមទុន ឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោតដោយផ្ទាល់ ឬដោយប្រយោល ។

មាត្រា ២៣.- រាល់ភាគទុនិកៈឬរាល់ក្រុមភាគទុនិកៈត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ ជូនទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការធ្វើលទ្ធកម្ម ឬអនុប្បទានភាគហ៊ុន ដែលជាបច្ច័យនាំដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលឲ្យភាគទុនិកៈ ឬក្រុមភាគទុនិកៈនេះទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬចំនួនប្រាំភាគរយ (៥%) នៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

មាត្រា ២៤.-

១- រាល់ភាគទុនិកៈឬរាល់ក្រុមភាគទុនិកៈត្រូវទទួល ដោយផ្ទាល់ឬតាមរយៈគ្រឹះស្ថានពាក់ព័ន្ធចំណុះច្បាប់នេះ នូវការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ដើម្បីធ្វើលទ្ធកម្មឬអនុប្បទានភាគទុន ដែលជាបច្ច័យនាំដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលឲ្យភាគទុនិកៈ ឬក្រុមភាគទុនិកៈនេះ :

ក- ទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញ ពាក់កណ្ដាល មួយភាគបី មួយភាគប្រាំ ឬមួយភាគដប់នៃដើមទុន ឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

ខ- ទទួលបានឬបាត់បង់ទៅវិញ នូវសិទ្ធិអំណាចនៃការត្រួតពិនិត្យលើការគ្រប់គ្រងរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការបំពេញទំរង់បែបបទនៃប្រតិវេទន៍ ឬនៃការអនុញ្ញាត ។

ក្នុងករណីដែលទំនាក់ទំនងទាំងនេះពុំបានជម្រាបត្រឹមត្រូវ ការបោះឆ្នោតរបស់ភាគទុនិកៈពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងមហាសន្និបាតនឹងត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈជាស្វ័យប្រវត្តិ ដោយមិនទាន់និយាយដល់ទណ្ឌកម្មនីត្យានុកូលឯទៀត ដែលត្រូវអនុវត្តផង ។

មាត្រា ២៥.- ក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម ស្ដីពីចំនួនអប្បបរមានៃភាគហ៊ុនទុនិកៈរបស់ក្រុមហ៊ុនមូលធនទំហំបរិមាណ នៃការដាក់ហ៊ុនពីមួយៗចូលក្នុងដើមទុននៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនត្រូវអនុវត្តទេ ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងពេលពិនិត្យពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណ ហើយក្រោយមក នៅពេលធ្វើប្រតិវេទន៍ឬសុំការអនុញ្ញាតក្នុងករណីតាមការដែលបានចែងខាងលើ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវ ៖

- យកចិត្តទុកដាក់ឲ្យមានវត្តមាននៃភាគទុនិកៈ ដែលមានឥទ្ធិពល
- ជៀសវាងនូវការប្រមូលផ្ដុំ ក៏ដូចជាការបំបែកហួសប្រមាណនៃដើមទុន ។

ប៉ុន្តែការប្រមូលផ្ដុំធំធេង អាចត្រូវទទួលបានក្នុងករណីដែលភាគទុនិកៈពាក់ព័ន្ធគឺជាធនាគារបរទេស ដែលមានស្តង់ដារខ្ពស់ ។

មាត្រា ២៦.- នៅក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ភាគទុនិកៈត្រូវបានចាត់ទុកជាមានឥទ្ធិពល ចាប់តាំងពីពេលដែលខ្លួនគេមាន ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល នូវភាគហ៊ុនយ៉ាងតិចស្មើនឹងម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃដើមទុនឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ឬចាប់តាំងពីពេលដែលខ្លួនគេមាននូវសិទ្ធិអំណាចក្នុងការសម្រេចពិតប្រាកដ ដោយមូលហេតុជាអាទិ៍នៃការបំបែកហួសប្រមាណនៃដើមទុន។

មាត្រា ២៧.- កាលបើស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមានបញ្ហាខ្វះខាត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវបង្គាប់ដោយផ្ទាល់ទៅភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពល ឲ្យចូលដៃគ្នាក្នុងការបង្កើនមូលនិធិផ្ទាល់ ធ្វើយ៉ាងណាឲ្យបទដ្ឋានបទបញ្ញា នៃសាធនភាពត្រូវបានគោរព ។

ក្នុងករណីមិនព្រមអនុវត្តតាម ភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលទាំងនោះត្រូវទទួលទណ្ឌកម្មនានា ដែលបានគ្រោងទុកក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។ បើមានការតំកល់ ពារាំងតុលាការ ឥណទាយក ឬអ្នកផ្ញើប្រាក់អាចប្ដឹងទៅតុលាការទាមទារឲ្យភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលបំពេញទ្រព្យអកម្ម ។

ជំពូកទី៩

សមាសភាព អត្តសញ្ញាណកម្មអចិន្ត្រៃយ៍ និងការទទួលខុសត្រូវ នៃភាគទុនិកភាពរបស់ទីស្នាក់ការគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលបង្កើតឡើង ក្រោមរូបភាពជាសាខាធនាគារបរទេស

មាត្រា ២៨.- សាខានៃគ្រឹះស្ថានធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុបរទេស ដែលត្រូវបានប្រតិស្រុតឲ្យធ្វើសកម្មភាពធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវជូនដំណឹងជាបន្ទាន់ដល់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន នូវព័ត៌មានអំពីការកែប្រែសមាសភាពនៃភាគទុនិកៈមានឥទ្ធិពលនៃទីស្នាក់ការរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៩.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចពិនិត្យឡើងវិញ នូវអាជ្ញាប័ណ្ណដែលបានចេញឲ្យសាខា បើសិនជាការផ្លាស់ប្តូរដែលលើកឡើងនៅមាត្រា ២៨ នៃច្បាប់នេះ មានលក្ខណៈបន្ថយការធានាខាងហិរញ្ញវត្ថុ ឬការទទួលខុសត្រូវរបស់ទីស្នាក់ការនៅបរទេស ។

មាត្រា ៣០.- កាលបើស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុតម្រូវឲ្យធ្វើ សាខាធនាគារអាចត្រូវគេស្នើទៅទីស្នាក់ការនៅបរទេសឲ្យបង្កើនឡើងវិញនូវមាត្រដ្ឋានដើមទុន ដែលមានបញ្ញត្តនៅក្នុងកថាខណ្ឌ ២ នៃមាត្រា ១៦ នៃច្បាប់នេះ ឬកែប្រែការប្រើប្រាស់ទ្រព្យសកម្មឡើងវិញ ។

មាត្រា ៣១.- ក្នុងករណីដកលុបតារាងតុល្យការនៅបរទេស នៃទីស្នាក់ការរបស់សាខានៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ទ្រព្យសកម្មទាំងអស់នៃសាខានេះត្រូវបានកក់ទុកជាអាទិភាពសំរាប់សងឲ្យអតិថិជនជានិវេសជន ដែលបានយកមកផ្ញើទុកនូវមូលប័ត្រ មាស ឬប្រាក់ និងសំរាប់សងឲ្យឥណទាយក ក្នុងករណីអ្នកជំរះបញ្ជីរបស់សាខាទទួលស្គាល់ថាជាសិទ្ធិរបស់ពួកគេនៅក្នុងទ្រព្យសកម្ម នៅពេលដកលុបតារាងតុល្យការនៃទីស្នាក់ការ ។

ជំពូកទី១០

ភាគកម្មរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះក្នុងដើមទុន
នៃក្រុមហ៊ុនពាណិជ្ជកម្មដទៃទៀត

មាត្រា ៣២.- ត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគកម្ម ក្នុងការអនុវត្តន៍ច្បាប់នេះ គឺភាគកម្មដែលអនុញ្ញាតឲ្យគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះកាន់កាប់ ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល នូវចំនួនដប់ភាគរយ (១០%) យ៉ាងតិចនៃដើមទុន ឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោតរបស់ក្រុមហ៊ុន ដែលគ្រឹះស្ថាននោះបានចូលរួម ។

មាត្រា ៣៣.- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនអាចមានភាគកម្មលើសពីដប់ប្រាំភាគរយ (១៥%) នៅក្នុងក្រុមហ៊ុនមួយ ហើយសរុបភាគកម្មក្នុងក្រុមហ៊ុននានាមិនអាចលើសពីហុកសិបភាគរយ (៦០%) នៃមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធរបស់ខ្លួនឡើយ ។

មាត្រា ៣៤.- ភាគកម្មនៅក្នុងដើមទុននៃសហគ្រាសនិងក្រុមហ៊ុនដូចខាងក្រោមនេះ មិនត្រូវរងកំរិតភាគរយនីមួយៗ ឬរួមគ្នាដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៣៣ នៃច្បាប់នេះឡើយ :

១- សហគ្រាសមានចរិតឧស្សាហកម្ម អចលនទ្រព្យ ឬពាណិជ្ជកម្មដែលជាសកម្មភាពផ្សារភ្ជាប់ជាមួយអាជីវកម្ម នៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- ក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ក្រោយពីមានប្រតិវេទន៍ ឬការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល តាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃជំពូកទី៨ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ក្រុមហ៊ុនអាជីវកម្មកសិកម្ម ។

មាត្រា ៣៥.- ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ សំរាប់ការអនុវត្តន៍ក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ៣៤ នៃច្បាប់នេះ គឺ :

១- គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

២- ក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុរួមបញ្ចូលទាំងក្រុមហ៊ុនធ្វើសកម្មភាព ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៨ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- សហគ្រាសដែលប្រកបរបរជាប្រក្រតី នូវប្រតិបត្តិការធនាគារនិងប្រតិបត្តិការហិរញ្ញវត្ថុនៅបរទេស ។

៤- ក្រុមហ៊ុនធានារ៉ាប់រង ។

មាត្រា ៣៦.- ការបើកភាគទុនិកៈគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ឬការបើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះខ្លួនឯងកាន់កាប់ នូវភាគកម្មក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលត្រូវទាមទារ សំរាប់ការតំកល់ទាំមួយមនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ ដើម្បី ជាមូលដ្ឋានឲ្យអនុបាតប្រុងប្រយ័ត្ន នៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នូវ :

- ការដកចេញនៃភាគកម្ម ដែលគ្រឹះស្ថានក្រោយនេះកាន់កាប់ក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ
- ការច្របាច់បញ្ចូលគ្នាជាមុន នៃតារាងតុល្យការរបស់ចង្កោមក្រុមហ៊ុន នៅពេលដែលភាគកម្មទៅវិញទៅមកនេះមានចំនួនស្មើ ឬលើសពីម្ភៃភាគរយ (២០%) នៃដើមទុនក្រុមហ៊ុនពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣៧.- ការចូលភាគកម្មដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុននីតិបុគ្គលមានចរិតឧស្សាហកម្ម ឬពាណិជ្ជកម្មដែលមានទីស្នាក់ការនៅបរទេស ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ជំពូកទី១១

ការបោះទីតាំងនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នៅបរទេស ឬនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

មាត្រា ៣៨.- ការចូលភាគកម្មនៅបរទេសដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុនធនាគារ ឬក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ព្រមទាំងការបើកសាខាឬការិយាល័យតំណាងនៅបរទេសដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៣៩.- ការបើកសាខាដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ការចូលរួមភាគកម្មដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមួយទៀត ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ១៩ ដល់មាត្រា ២៧ ព្រមទាំងមាត្រា ៣៣ ដល់មាត្រា ៣៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី១២

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល និងអំណាចចេញបទបញ្ជា

មាត្រា ៤០.- ធនាគារកណ្តាលបំពេញតួនាទីជាអាណាព្យាបាលលើប្រព័ន្ធធនាគារ និងមើលសកម្មភាពប្រទាក់ក្រឡាដូចជាផ្សាររូបិយវត្ថុ ប្រព័ន្ធទូទាត់អន្តរធនាគារ និងអន្តរការិយកម្មហិរញ្ញវត្ថុ ។

ក្នុងតួនាទីនេះ ធនាគារកណ្តាល :

១- ចេញអាជ្ញាប័ណ្ណ និងកំណត់បែបបទនានាអំពីការចេញអាជ្ញាប័ណ្ណនេះ ។

២- រៀបចំ កាន់កាប់យ៉ាងទៀងទាត់ជាប្រចាំនិងចាត់ចែងផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានិងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវបញ្ជីរាយនាម ធនាគារ ។

៣- ចេញបទបញ្ជា ដើម្បីអនុវត្តច្បាប់នេះ ដែលអនុញ្ញាតឲ្យកំណត់ឲ្យច្បាស់ជាអាទិ៍ នូវ :

ក- កំពស់ដើមទុនអប្បបរមា និងការយកមកប្រើក្នុងប្រភេទទ្រព្យសកម្ម ។

ខ- អនុបាតឬមេគុណប្រុងប្រយ័ត្នផ្សេងៗ ដែលទាក់ទងជាពិសេសដល់សាច់ប្រាក់ងាយស្រួលសាធនភាព ការបំបែងហានិភ័យ និងការប្រឈមមុខទល់នឹងហានិភ័យនៃការប្តូរប្រាក់ ឬនៃទីផ្សារ ។

គ- វិធីវាយតំលៃសមតុល្យនៃគណនី ។

ឃ- លក្ខខណ្ឌនានា ដែលគេអាចចូលរួមភាគកម្មក្នុងដើមទុនរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬក្រុមហ៊ុនហិរញ្ញវត្ថុ ។

ង- លក្ខខណ្ឌនានាដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះអាចចូលរួមភាគកម្មក្នុងដើមទុន នៃក្រុមហ៊ុនដទៃទៀត ដែលមានចរិតធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

ច- ចំណាត់ថ្នាក់ប្រភេទឥណទាន និងការធ្វើសវិធានធនចំពោះបំណុលពិបាកទារ ។

ឆ- ប្រព័ន្ធគណនេយ្យធនាគារ និងបទដ្ឋានដែលពាក់ព័ន្ធ ។

ជ- លក្ខខណ្ឌនានា ដែលប្រតិបត្តិការធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុត្រូវបានអនុវត្តចំពោះអតិថិជន ។

ឈ- ការរៀបចំសេវាកម្មអន្តរធនាគារជាអាទិ៍ ការបង្កើតមជ្ឈការនៃពត៌មាន នៃហានិភ័យ ឬនៃបំណុលពិបាកទារ ។

ញ- លក្ខខណ្ឌនៃការផ្តល់បដិប្បញ្ញត្តិ តាមករណីនីមួយៗក្នុងលក្ខណៈពិសេស និងបណ្តោះអាសន្ន ។

ជ- លក្ខខណ្ឌនានា ដែលត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍ជូនឬសុំការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អំពីការប្រែប្រួលឬការផ្លាស់ប្តូរដែលពាក់ព័ន្ធជាមួយនាមករណ៍ ទំរង់និត្យានុកូល ដើមទុន ការដឹកនាំ ការបោះទីតាំង និងសកម្មភាពនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះឬនៃទីស្នាក់ការ ប្រសិនបើករណីគឺជាធនាគារបរទេស ។

ឈ- ការប្រកបមុខរបរស្វែងរកអតិថិជនក្នុងវិស័យធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

ញ- ការកំណត់ដោយពិគ្រោះជាមួយសមាគមវិជ្ជាជីវៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នូវវិធាននៃការប្រព្រឹត្តិទៅនៃប្រព័ន្ធធានាប្រាក់បញ្ញើ ។

ដ- របៀបអនុវត្តនៃច្បាប់នេះ ដែលទាក់ទងដល់ភាពខុសគ្នាស្តីពីលក្ខន្តិកៈគតិយុត្ត វិសាលភាពនៃបណ្តាញ ឬប្រភេទនៃសកម្មភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

៤- ចាត់ចែងឲ្យចុះផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិ និងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវបទបញ្ញាដែលចាត់ចែងឡើង ដោយអាងលើសិទ្ធិអំណាចរបស់ខ្លួន ។

៥- រ៉ាប់រង តាមដាន ត្រួតពិនិត្យប្រព័ន្ធធនាគារ តាមវិធីពិនិត្យផ្ទៀងផ្ទាត់ជាអចិន្ត្រៃយ៍លើឯកសារ និងតាមវិធីត្រួតពិនិត្យតាមការចុះទៅដល់ទីកន្លែង នៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។ បើពេលណាចាំបាច់ អាចពង្រីកការត្រួតពិនិត្យដល់ទីកន្លែងនៅក្នុងក្រុមហ៊ុនជាបុត្រសម្ព័ន្ធរាល់អង្គភាពដែលជាសម្ព័ន្ធញាតិដទៃទៀតជាអាទិ៍ ក្រុមហ៊ុនដែលជាភាគទុនិក ។

៦- រៀបចំ ឬត្រួតពិនិត្យគ្រប់ប្រព័ន្ធទូទាត់អន្តរធនាគារ ។

៧- អាចទាមទារការផ្តល់ព័ត៌មាន ដែលខ្លួនវិនិច្ឆ័យថាមានប្រយោជន៍ដល់បេសកកម្មរបស់ខ្លួនពីគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ពីរដ្ឋបាលនានា ពីស្នងការគណនី ឬពីគ្រប់នីតិបុគ្គល ឬរូបវន្តបុគ្គលដទៃទៀត ។

៨- អាចសំរេចដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ ដល់ មាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៤១.- បេសកកម្មរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល គឺ :

១- ចេញឲ្យគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនូវអាជ្ញាប័ណ្ណសំរាប់ធ្វើសកម្មភាពធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ក្រោយពីបានពិនិត្យគ្រប់ជ្រុងជ្រោយនូវហេតុផលគ្រប់យ៉ាង ។

២- ប្រកាសឲ្យប្រើនិងចាត់អនុវត្តវិធានប្រុងប្រយ័ត្ននៃរចនាសម្ព័ន្ធនៃការគ្រប់គ្រង ដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវប្រតិបត្តិតាម ។

៣- ត្រួតពិនិត្យជាអចិន្ត្រៃយ៍ជាក្រោយ នូវស្ថានភាពនិងដំណើរការរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ នៅលើឯកសារ និងទៅដល់ទីកន្លែង ។

៤- សម្រេចដាក់ទណ្ឌកម្មលើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ក្នុងករណីមិនប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ ។

៥- ប្តឹងទៅតុលាការ ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមិនប្រតិបត្តិតាមច្បាប់ និងបង្កបញ្ហាធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍របស់សាធារណជន ។

អ្នកដឹកនាំ និងភាគទុនិកៈនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវទទួលខុសត្រូវក្នុងការរំលោភច្បាប់ខាងគណនេយ្យសាស្ត្រ ពន្ធដារ ឬការរំលោភច្បាប់ក្នុងកិច្ចគ្រប់គ្រង កង្វះការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងរបស់ខ្លួន ដោយអនុលោមតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃមាត្រា ១៤ ១៩ ២៧ និងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី១៣

វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន ការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង

មាត្រា ៤២.- នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះមានកាតព្វកិច្ចគោរព មិនត្រឹមតែវិធានការប្រយ័ត្នប្រយែង ដែលមានចែងក្នុងច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងគោរពបទដ្ឋានគ្រប់គ្រងទាំងឡាយ សំរាប់ធានាសាច់ប្រាក់ងាយស្រួល និងសាធនភាពចំពោះអ្នកផ្ញើប្រាក់ និងជាទូទៅ ចំពោះតតិយជន ក៏ដូចចំពោះសមតានៃរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនទៀតផង ។

ដើម្បីគណនាមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ ដែលជាមូលដ្ឋានក្នុងការកំណត់បទដ្ឋានប្រុងប្រយ័ត្ន របស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះនីមួយៗ អាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ចត្រូវដកចេញនូវ :

១- ទ្រព្យគ្មានតម្លៃខាងទ្រព្យសកម្ម នៃតារាងតុល្យការរបស់គ្រឹះស្ថាននេះ ។

២- ភាគកម្មទាំងឡាយ ដែលមានចូលក្នុងក្រុមហ៊ុនមានចរិតជាធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុព្រមទាំងក្នុងលក្ខខណ្ឌដែលកំណត់តាមបទបញ្ជា នូវការផ្តល់ឥណទានគ្រប់ប្រភេទ និងគ្រប់រយៈពេលដល់ភាគទុនិកៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬអ្នកពាក់ព័ន្ធ ដែលគេបានចុះពេញលេញ ។

មាត្រា ៤៣.- នៅក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ដោយអាជ្ញាធរមានសមត្ថកិច្ច គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវមានប្រព័ន្ធត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង ដែលមានវត្ថុបំណងជាអាទិ៍ :

១- ពិនិត្យបញ្ជាក់ថាប្រតិបត្តិការ ដែលអនុវត្តដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ និងការរៀបចំនីតិវិធីមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិ និងបទបញ្ជាតាមបទដ្ឋាន និងរបៀបប្រើវិជ្ជាជីវៈ និងករណីកិច្ចសាស្ត្រ ក៏ដូចតាមការតម្រង់ទិស នៃការដឹកនាំរួមរបស់គ្រឹះស្ថាន ។

២- ពិនិត្យបញ្ជាក់ថា កំរិតកំណត់អំពីហានិភ័យជាអាទិ៍ នៃបដិភាគ ការប្តូរប្រាក់ អត្រាការប្រាក់ និងទីផ្សារ ត្រូវបានគោរពតាមយ៉ាងហ្មត់ចត់ ។

៣- ប្រុងប្រយ័ត្នចំពោះសច្ចភាព នៃព័ត៌មានគណនេយ្យ ធនិកា និងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលផ្សព្វផ្សាយនៅក្នុង និងទៅខាងក្រៅ ជាពិសេសចំពោះលក្ខខណ្ឌនៃកិច្ចបញ្ជិកានៃការរក្សាទុក និងលទ្ធភាពប្រើប្រាស់នូវព័ត៌មាននេះ ។

ជំពូកទី១៤

កាតព្វកិច្ចគណនេយ្យ ការត្រួតពិនិត្យពីខាងក្រៅ ដោយសវនករគណនី

មាត្រា ៤៤.- បទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់ពាណិជ្ជកម្ម ឬនៃលក្ខន្តិកៈនីត្យានុកូលរបស់ក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការបញ្ចប់បញ្ជី ការត្រួតពិនិត្យគណនី ព្រមទាំងការបញ្ជាក់អះអាងលើគណនី ដោយសវនករគណនី ត្រូវអនុវត្តលើគ្រឹះស្ថានធនាគារនេះ ក្នុងលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៤៥.- គ្រឹះស្ថានធនាគារនេះ មានកាតព្វកិច្ចតាក់តែង និងផ្សព្វផ្សាយ ហើយក្នុងករណីចាំបាច់ ច្របាច់ចូលគ្នានូវគណនីរបស់ក្រុមខ្លួន តាមលក្ខខណ្ឌកំណត់ឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

ទន្ទឹមនេះ គ្រឹះស្ថានធនាគារនេះ ត្រូវបង្ហាញជូន អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដោយទៀងពេលនូវស្ថានភាពគណនេយ្យ អំពីការអនុវត្តន៍វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ននីត្យានុកូល ឬ នៃបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៤៦.- សវនករគណនីអាចធ្វើប្រតិបត្តិការនៅក្នុងគ្រឹះស្ថានធនាគារនេះបាន លុះត្រាតែមានការអនុញ្ញាតជាមុនពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មុននឹងធ្វើការបញ្ជាក់អះអាងលើគណនី សវនករគណនីពិនិត្យសច្ចភាពនៃពត៌មានគណនេយ្យដែលមាននៅផ្នែកចំណាត់ការិយបរិច្ឆេទ ក្នុងតារាងតុល្យការ ក្រៅតារាងតុល្យការ ក្នុងគណនីអាជីវកម្ម និងក្នុងតារាងឧបសម្ព័ន្ធ ដែលសំរាប់ផ្សព្វផ្សាយ ឬផ្ញើជូនអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

សវនករគណនីត្រូវប្តឹងទៅតុលាការ បើសិនណាជាឃើញថាគ្រឹះស្ថានធនាគារនេះបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ឬនៃបទបញ្ជា ធ្វើឲ្យប៉ះពាល់ដល់ផលប្រយោជន៍សាធារណជន ។

បន្ទាប់ពីការពិនិត្យ សវនករគណនីត្រូវតាក់តែង និងផ្ញើជូនអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលនូវរបាយការណ៍ ដែលរៀបរាប់ពីការកត់សំគាល់របស់ខ្លួន ជាអាទិ៍អំពី :

១- ការបង់ដើមទុន ។

២- វិធីវាយតំលៃសមតុល្យ ។

៣- វិធីច្របាច់ចូលគ្នានូវតុល្យការ ។

៤- ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ នៃគ្រឹះស្ថានធនាគារនេះ ។

៥- កិច្ចព្រមព្រៀងដែលអាចមានដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោល ក្នុងការិយបរិច្ឆេទណាមួយៗរវាងគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះជាភាគីម្ខាងនិងភាគទុនិកៈ ឬ អ្នកដឹកនាំរបស់ខ្លួនជាភាគីម្ខាងទៀត ។

អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចស្នើសុំពីស្នងការគណនីនូវគ្រប់ព័ត៌មានលើសកម្មភាព និងស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

ម្យ៉ាងទៀត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចបញ្ជូនឲ្យស្នងការគណនី នូវសេចក្តីកត់សំគាល់ របស់ខ្លួនឬនូវសំណើសុំឲ្យពន្យល់ ដែលស្នងការគណនីត្រូវតែឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ។

ជំពូកទី១៥

ការសំងាត់វិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៤៧.- ចំពោះបុគ្គលដែលចូលរួម ទោះក្នុងឋានៈណាក៏ដោយនៅក្នុងការអភិបាល ការដឹកនាំ ការកាន់កាប់ ឬការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុងឬពីខាងក្រៅនៃគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ឬចំពោះបុគ្គលឯទៀតដែលធ្វើការងារឲ្យគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ មិនត្រូវបើកការបញ្ច្រាប់ដល់ជនណាក៏ដោយ នូវព័ត៌មានដែលមានចរិតសំងាត់លើសេចក្តីប្រកាស ហេតុការណ៍ ឯកសារលិខិត តួលេខ ឬអត្ថន័យនៃឯកសារគណនេយ្យឬវត្ថុណាដែលខ្លួនបានដឹងតាមរយៈមុខងាររបស់ខ្លួន ។

បុគ្គលទាំងឡាយណា ដែលមិនគោរពតាមកាតព្វកិច្ចពាក់ព័ន្ធនឹងការរក្សាការសំងាត់វិជ្ជាជីវៈនេះ ត្រូវទទួលទោសដែលចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

ប៉ុន្តែកាតព្វកិច្ចរក្សាការសំងាត់វិជ្ជាជីវៈនេះ មិនអាចជំទាស់នឹងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ស្នងការគណនី អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន អ្នកជំរះបញ្ជីក៏ដូចជាអាជ្ញាធរតុលាការដែលធ្វើការក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃនីតិព្រហ្មទណ្ឌ ។

ជំពូកទី១៦

សម្ព័ន្ធញាតិរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ

មាត្រា ៤៨.- បន្ថែមលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៤២ នៃច្បាប់នេះ ស្តីពីការគណនាមូលនិធិផ្ទាល់សុទ្ធ ការសហការខាងហិរញ្ញវត្ថុគ្រប់ប្រភេទ ដែលផ្តល់ដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ទោះតាមរូបភាពណាក៏ដោយ ត្រូវតែស្ថិតនៅក្រោមបទបញ្ជារបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលដែលសំដៅ ម្យ៉ាងត្រូវតែដឹងជាអចិន្ត្រៃយ៍អំពីការសហការនេះ និងម្យ៉ាងទៀតត្រូវស្ថិតនៅក្នុងកំរិតកំណត់ កាលបើហត្ថគាហកៈត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគីក្នុងសម្ព័ន្ធញាតិ ។

មាត្រា ៤៩.- ក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាភាគីក្នុងសម្ព័ន្ធញាតិជាមួយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ គឺ :

១- បុគ្គលទាំងឡាយដែលកាន់កាប់ដោយផ្ទាល់ឬដោយប្រយោលនូវដប់ភាគរយ (១០%) យ៉ាងតិចនៃដើមទុន ឬនៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

២- ក្រុមហ៊ុនឯទៀត ដែលគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះកាន់កាប់នៅក្នុងដើមទុន ដោយផ្ទាល់ ឬ ដោយប្រយោល នូវភាគកម្មយ៉ាងតិចស្មើនឹងដប់ភាគរយ (១០%) នៃដើមទុន ឬ តំណាងយ៉ាងតិចដប់ភាគរយ (១០%) នៃសិទ្ធិបោះឆ្នោត ។

៣- បុគ្គលឯទៀតដែលចូលរួមក្នុងការអភិបាល ការដឹកនាំ ការកាន់កាប់ ឬការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃក្នុង ។

៤- រាល់ស្នងការគណនី ។

មាត្រា ៥០.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលមានសិទ្ធិសុំឲ្យគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ អនុវត្តការសហការងារហិរញ្ញវត្ថុ តាមនីតិវិធីដូចគ្នា ចំពោះបុគ្គលណាមួយ ដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលចាត់ទុកជាភាគីសម្ព័ន្ធញាតិ ជាអាទិ៍ខាងពង្ស ឬហិរញ្ញវត្ថុជាមួយបុគ្គលទាំងឡាយដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះ ឬចំពោះបុគ្គលណាមួយមានភាគកម្មតិចជាងកំរិត ដែលមានចែងកំណត់ក្នុងមាត្រា ៤៩ នៃច្បាប់នេះក៏ពិតមែន តែមានឥទ្ធិពលក្នុងការគ្រប់គ្រង ដោយហេតុមានការបំបែកដើមទុនឬតាមប្រការណា ។

ជំពូកទី១៧

ការសំអាតប្រាក់

មាត្រា ៥១.- ស្របតាមច្បាប់ស្ដីពីការត្រួតពិនិត្យគ្រឿងញៀន ដែលប្រកាសឲ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រម លេខ នស/រកម/០១៩៧/០១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៧ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ត្រូវតែអនុវត្តក្រោមការទទួលខុសត្រូវរបស់ខ្លួន ដោយត្រូវចាត់គ្រប់វិធានការសំដៅម្យ៉ាង កត់អត្តសញ្ញាណឲ្យច្បាស់លាស់របស់អតិថិជនទាំងអស់ និងរក្សាប្រតិបត្តិការទាំងឡាយ ដែលធ្វើតាមរយៈខ្លួន បើសិនជាលើសពីកំរិតមួយដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលបានកំណត់ ហើយសំដៅម្យ៉ាងទៀត រក្សាទុកនូវឯកសារពាក់ព័ន្ធទាំងអស់យ៉ាងតិចឲ្យបានដប់ឆ្នាំ (១០ឆ្នាំ) ។

ជំពូកទី ១៨

ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ

មាត្រា ៥២.- ប្រសិនបើគ្រឹះស្ថានប្រតិស្រុតបានប្រព្រឹត្តល្មើសនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់ ឬ នៃបទបញ្ជាស្ដីពីសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ឬប្រសិនមិនបានធ្វើតាមការដាស់តឿន ឬប្រសិនមិនបានធ្វើតាមអធិបញ្ញា អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចសំរេចដាក់តាមនីតិវិធីដែលធ្វើចំពោះមុខសាមីខ្លួន នូវទណ្ឌកម្មខាងវិន័យណាមួយដូចខាងក្រោមនេះ :

- ការព្រមាន
- ការស្ដីបន្ទោស
- ការហាមធ្វើប្រតិបត្តិការមួយចំនួននិងការកំណត់ព្រំដែនដទៃទៀត ក្នុងការធ្វើ សកម្មភាព
- ការព្យួរមុខងារបណ្ដោះអាសន្នចំពោះអ្នកដឹកនាំម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដោយមាន ឬដោយគ្មានការតែងតាំងអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន
- ការឲ្យលាលែងពីការងារជាស្វ័យប្រវត្តិ ចំពោះអ្នកដឹកនាំម្នាក់ ឬច្រើននាក់ ដោយមាន ឬដោយគ្មានការតែងតាំងអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន
- ការដាក់ឲ្យស្ថិតនៅក្រោមការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នជាបន្ទាន់
- ការដកហូតអាជ្ញាប័ណ្ណជាស្ថាពរ និងការដាក់ឲ្យជំរះបញ្ជីជាបន្ទាន់ ។

ម្យ៉ាងទៀត អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាចសំរេច ឬដោយជំនួស ឬដោយបន្ថែមលើទណ្ឌកម្មទាំងនេះ នូវការពិន័យជាប្រាក់យ៉ាងច្រើនបំផុតស្មើនឹងដើមទុនអប្បបរមា ដែលតំរូវឲ្យគ្រឹះស្ថាននោះអនុវត្ត ។

មាត្រា ៥៣.- ការតែងតាំងអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នឬអ្នកជំរះបញ្ជី គឺជាវិធានការប្រញាប់បន្ទាន់ ដែលមានចរិតអភិបាល និងអភិរក្ស ។ ការតែងតាំងនេះត្រូវបានជូនដំណឹងជាផ្លូវការដល់គ្រឹះស្ថានសាមី ហើយមានប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តជាបន្ទាន់ ។

មាត្រា ៥៤.- ទណ្ឌកម្មឯទៀតខាងវិន័យ ដែលមានចរិតជាសីលធម៌ឬជាប្រាក់កាស គឺជាការសំរេចយុត្តាធិការធ្វើឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ដែលជាអ្នកមានសិទ្ធិសំរេចចុងក្រោយបំផុតជាស្ថាពរ ។ ទណ្ឌកម្មទាំងនេះ ត្រូវបានអនុវត្តជាបន្ទាន់ ប៉ុន្តែអាចជាកម្មវត្ថុប្ដឹងតវាទុក្ខបានដើម្បីវិនិច្ឆ័យដោយមូលហេតុខុសខាងទំរង់ ឬខាងនីតិវិធីនៅចំពោះមុខយុត្តាធិការរដ្ឋបាលខ្ពស់បំផុត ។

ជំពូកទី១៩

ទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌ

មាត្រា ៥៥.- ក្រៅពីទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នានា ឬលើលក្ខន្តិកៈនិត្យានុកូលនៃក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ទណ្ឌកម្មខាងក្រោមនេះអាចត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងន័យនៃច្បាប់នេះ គឺ :

១- បុគ្គលណា ជាឯកត្តជនក្ដី ឬក្នុងនាមអង្គភាពក្ដី ដែលយកប្រតិបត្តិការធនាគារជាវិជ្ជាជីវៈជាប្រក្រតីនិងសំរាប់សាធារណជនដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ត្រូវផ្ដន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ដល់ប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីប្រាំលានរៀល

(៥.០០០.០០០៛) ដល់ពីររយហាសិបលានរៀល(២៥០.០០០.០០០៛) ឬទណ្ឌកម្មតែមួយក្នុងចំណោមទណ្ឌកម្មទាំងពីរ ដោយមិនទាន់គិតដល់ការបិទគ្រឹះស្ថានផង ។

២- បុគ្គលណា ឬអង្គភាពណា ដែលរំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៩ ១១ ១៨ ១៩ ២៧ ៣០ និងមាត្រា ៥៧ នៃច្បាប់នេះ ត្រូវរងទណ្ឌកម្មខាងព្រហ្មទណ្ឌ ដូចមានចែងក្នុងចំណុច ១ នៃមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះ ។

៣- ត្រូវផ្តន្ទាទោសដាក់ពន្ធនាគារពីមួយឆ្នាំ (១ឆ្នាំ) ទៅប្រាំឆ្នាំ (៥ឆ្នាំ) និងពិន័យជាប្រាក់ពីមួយលានរៀល (១.០០០.០០០៛) ដល់ដប់លានរៀល (១០.០០០.០០០៛) ឬមួយក៏ទទួលទណ្ឌកម្មតែមួយក្នុងចំណោមទណ្ឌកម្មទាំងពីរ ចំពោះបុគ្គលណាទោះជាឯកត្តជនក្តី ឬក្នុងនាមអង្គភាពក្តីដែល :

- រំលោភលើបទប្បញ្ញត្តិនៃមាត្រា ៨ ១៣ ២៣ ២៥ ២៨ ៣៨ ៣៩ ៤៤ ៤៥ ៤៦ និងមាត្រា ៥១ នៃច្បាប់នេះ
- ឬមិនឆ្លើយតបនឹងការសុំព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងចំណុច ៧ នៃមាត្រា៤០ នៃច្បាប់នេះ ពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលក្រោយពីការដាក់កំហិត
- ឬជូនដំណឹងដោយចេតនា នូវព័ត៌មានខុសដល់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល
- ឬបង្កឧបសគ្គ ដល់ការត្រួតពិនិត្យដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ឬដោយស្នងការគណនីរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ព្រមទាំងដល់ការបំពេញបេសកកម្មរបស់អភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ឬអ្នកជំរះបញ្ជី ដែលតែងតាំងឡើងដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៥៦.- ទណ្ឌកម្មដែលមានចែងក្នុងមាត្រា ៥៥ នៃច្បាប់នេះត្រូវសំរេចដោយតុលាការ ផ្អែកលើពាក្យបណ្តឹងឬការប្តឹងទាមទារដើម្បីចិត្តពីបទអាជ្ញា ពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ឬពីសំណាក់សមាគមវិជ្ជាជីវៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ដែលចែងក្នុងមាត្រា ៧២ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី២០

ការអភិបាលបណ្តោះអាសន្ន ការជំរះបញ្ជី

មាត្រា ៥៧.- ប្រសិនបើមានគ្រោះភ័យធ្ងន់ធ្ងរ និងជាក់ស្តែងលើសាធនភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ និងប្រសិនបើការបំពេញបន្ទុកមួយបន្ថែមដែលចែងក្នុងចំណុច ២ នៃមាត្រា ១៤ មាត្រា ១៩ ២៧ និងមាត្រា ៣០ នៃច្បាប់នេះនៅតែគ្មានប្រសិទ្ធភាព អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលអាច ជាស្វ័យប្រវត្តិ ឬតាមសំណើរបស់អ្នកភាគហ៊ុន ឬរបស់ភាគទុនិកៈ

តែងតាំងអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន សំរាប់រយៈពេលដំបូងដែលមិនអាចលើសពីបីខែ (៣ខែ) ។ ប្រសិនបើកាលៈទេសៈតំរូវ បេសកកម្មរបស់អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នអាចត្រូវបានពន្យារពេលបីខែ (៣ខែ) ទៀត ។ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះត្រូវទទួលបន្ទុកក្នុងការចេញសោហ៊ុយទាំងអស់ ។

មាត្រា ៥៨.- ក្រោយពេលតែងតាំង អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នមានសិទ្ធិអំណាចផ្ដាច់មុខក្នុងការដឹកនាំ ការគ្រប់គ្រង និងជាតំណាងឲ្យគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៥៩.- បេសកកម្មចំបងរបស់អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន គឺ :

- សំរេចជាបន្ទាន់នូវការវាយតំលៃថា គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះអាចឬមិនអាចមានសាធនភាព
- គ្រប់គ្រងកិច្ចការប្រចាំថ្ងៃ ដោយការពារឲ្យបានជាអតិបរមានូវសាធនភាពរបស់គ្រឹះស្ថាន និងសមភាពរវាងអ្នកផ្ញើប្រាក់ ឬឥណទាយក ។

មាត្រា ៦០.- អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ពីបេសកកម្មរបស់ខ្លួនទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ដើម្បីដកចេញនូវវិធានការអភិរក្ស បន្ទាប់ពីការវាយតំលៃ គ្រឹះស្ថានត្រូវបានចាត់ទុកថាមានសាធនភាព ហើយគ្រឹះស្ថាននេះអាចគោរពតាមរាល់វិធានការប្រុងប្រយ័ត្នតាមច្បាប់ និងតាមបទបញ្ញា ។

មាត្រា ៦១.- ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីការវាយតំលៃ គ្រឹះស្ថានអាចមានសាធនភាព ប៉ុន្តែប្រសិនបើគ្រឹះស្ថាននេះ ក្នុងរយៈពេលបីខែ (៣ខែ) គ្មានលទ្ធភាពអនុវត្តវិធានការតាមបទដ្ឋានប្រុងប្រយ័ត្ន ទាក់ទងដល់មូលនិធិផ្ទាល់ខ្លួន និងទាក់ទងដល់សាច់ប្រាក់ងាយស្រួល អាជ្ញាប័ណ្ណអាចត្រូវដកហូតវិញ ហើយការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវបានប្រែក្លាយទៅជាការជំរះបញ្ជីក្រៅផ្លូវតុលាការ ដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ ជាអ្នកទទួលចេញសោហ៊ុយ ។

អ្នកជំរះបញ្ជី ដែលអាចជាអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវជំរះទ្រព្យសកម្ម និងសងបំណុលនៃគ្រឹះស្ថានក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

មាត្រា ៦២.- ប្រសិនបើបន្ទាប់ពីការវាយតំលៃ គ្រឹះស្ថានគ្មានសាធនភាព អាជ្ញាប័ណ្ណត្រូវបានដកហូតភ្លាម ហើយការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ត្រូវបានប្រែក្លាយទៅជាការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ហើយសោហ៊ុយចំណាយជាបន្ទុករបស់គ្រឹះស្ថាន ។

អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នត្រូវធ្វើប្រតិវេទន៍នូវការឈប់សងប្រាក់ ហើយប្ដឹងទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ច ដើម្បីតែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ។ អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នអាចបំពេញតួនាទីជាអ្នកជំរះបញ្ជីបានដែរ ។

អ្នកជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ជំរះទ្រព្យសកម្ម ហើយដោះស្រាយរាល់កិច្ចសន្យាក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់តុលាការនិងតាមនីតិវិធីនៃច្បាប់ទូទៅ ។ ប្រតិបត្តិការធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុដែលប្រព្រឹត្តឡើងនៅពេលជំរះបញ្ជី ត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះដែរ ។

មាត្រា ៦៣.- ការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ឬមិនតាមផ្លូវតុលាការអាស្រ័យដោយគ្រឹះស្ថានក្នុងច្បាប់នេះ គ្មាន ឬ មានសាធនភាព នឹងត្រូវធ្វើឡើងបន្ទាប់ពីការប្រកាសដកអាជ្ញាប័ណ្ណដោយការដាក់ទណ្ឌកម្មខាងវិន័យ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ៥២ នៃច្បាប់នេះ ។

មាត្រា ៦៤.- ផ្អែកលើលក្ខណៈពិសេសនៃសកម្មភាពធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ កិច្ចសន្យាក្នុងតារាងតុល្យការ ឬក្រៅតារាងតុល្យការ បន្ទាប់ពីបានប្រកាសទុកជាបានការ ត្រូវជំរះស្រឡះតាមលំដាប់ដូចខាងក្រោម ៖

១- សោហ៊ុយនិងកំរៃការដែលពាក់ព័ន្ធដល់ការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន និងការជំរះបញ្ជីតាមផ្លូវតុលាការ ឬមិនតាមផ្លូវតុលាការ ។

២- ពន្ធ និងអាករ ដែលត្រូវបង់ជូនរតនាគារជាតិ ។

៣- បៀវត្សបុគ្គលិករបស់គ្រឹះស្ថានក្នុងច្បាប់នេះសំរាប់រយៈពេលបីខែ (៣ខែ) មុនថ្ងៃកំណត់តែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជី ។

៤- ឥណទេយ្យធានាដោយឯកសិទ្ធិផ្សេងទៀតឬដោយប្រាតិភោគ ក្នុងករណីដែលការធានាទាំងនេះ ត្រូវបានព្រមព្រៀងនៅក្រៅរយៈពេលអន្តិមសង្ស័យ ។

៥- ប្រាក់បញ្ញើជាសាច់ប្រាក់ ជាមាស និងជាមូលប័ត្រ ឬឥណទេយ្យគ្រប់ប្រភេទ ដែលកាន់កាប់ដោយឯកជន ក្រៅពីស្ថាប័នធនាគារឬហិរញ្ញវត្ថុ ដោយចាប់ផ្ដើមសងអតិថិជនម្នាក់ៗដែលជាម្ចាស់គណនីប្រាក់បញ្ញើជារៀល នូវទឹកប្រាក់ដូចគ្នាខ្ពស់បំផុតចំនួនពីរលានរៀល (២.០០០.០០០៛) ។

៦- ប្រាក់បញ្ញើដទៃទៀតជាសាច់ប្រាក់ ជាមាស និងជាមូលប័ត្រ ឬឥណទេយ្យផ្សេងទៀតដែលកាន់កាប់ដោយគ្រឹះស្ថានធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ៗ

៧- ឥណទេយ្យជាប់លក្ខខណ្ឌ និងការឲ្យខ្ចីជាប់ភាគភាព ។

មាត្រា ៦៥.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ឬអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវតែប្ដឹងទៅតុលាការ ប្រសិនបើសំគាល់ឃើញមានបទល្មើសធ្ងន់ធ្ងរខាងព្រហ្មទណ្ឌ ដែលជំទាស់នឹងបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់ ឬបទបញ្ជា ។

មាត្រា ៦៦.- អភិបាលបណ្ដោះអាសន្នឬអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវបានជ្រើសរើសដោយអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល នៅក្នុងបញ្ជីអ្នកមានវិជ្ជាជីវៈប្រកបដោយគុណវុឌ្ឍិ ដែលអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលបានរៀបចំជាមួយក្រសួងយុត្តិធម៌ ។

មាត្រា ៦៧.- ប្រសិនបើបេសកកម្មខាងលើ ត្រូវរាំងស្ទះតាមវិធីណាក្តីដោយគ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ អភិបាលបណ្ដោះអាសន្ននិងអ្នកជំរះបញ្ជី ត្រូវប្រើប្រាស់សិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាចំពោះមុខតុលាការ ពីបទល្មើសមិនឲ្យបំពេញមុខងារ ។

មាត្រា ៦៨.- ភាពទុនិកៈរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះដែលមានលក្ខណៈអាក អាចគាំទ្រក្នុងអំណាចនៃបាតវិសាមញ្ញ នូវការជំរះបញ្ជីគ្រឹះស្ថានរបស់ខ្លួនបានតាមនីតិវិធី នៃច្បាប់ទូទៅ ។

ផ្តើមចេញពីសេចក្តីសំរេចនេះ អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលតែងតាំងអ្នកជំរះបញ្ជីដើម្បីឲ្យធ្វើប្រតិបត្តិការជំរះបញ្ជីក្រោមការត្រួតពិនិត្យរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៦៩.- ចំណាយ និងសោហ៊ុយផ្សេងៗទៀត ដែលកើតមកពីការអភិបាលបណ្ដោះអាសន្ន ឬដោយការជំរះបញ្ជីត្រូវគិតគូរលើមូលដ្ឋាននៃអត្រាតំលៃវិជ្ជាជីវៈប្រចាំតំរែដ៏ចាំបាច់ និងជាបន្ទុកស្វ័យប្រវត្តិរបស់គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះ តាមការអនុវត្តន៍មាត្រា ៥៧ ៦១ ៦២ ៦៣ និងមាត្រា ៦៤ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី២១

កិច្ចការពារអតិថិជន

មាត្រា ៧០.- អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលមានបន្ទុកកំណត់នូវគោលវិធាននៃការដឹកនាំ ក្រោយពីការពិគ្រោះយោបល់ពីវិជ្ជាជីវៈ សំដៅការពារអតិថិជន ជាអាទិ៍ចំពោះកិច្ចការ ដែលពាក់ព័ន្ធទៅនឹង :

១- តម្លាភាព និងការកំរិតលក្ខខណ្ឌនៃប្រតិបត្តិការនិងតម្លៃការនៃប្រតិបត្តិការធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ។

២- ការអនុវត្តន៍ ឬការបញ្ឈប់ឥណទាន ។

៣- ការចរចាឡើងវិញលើការឲ្យខ្ចី ។

មាត្រា ៧១.- សមតុល្យឥណទាយី នៃគណនីរបស់អតិថិជន ឬរបស់គ្រឹះស្ថានធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុ ដែលនៅសល់គ្មានចលនាពីសំណាក់ម្ចាស់គណនី ក្នុងរយៈពេលដប់ឆ្នាំ (១០ឆ្នាំ) ជាប់គ្នា ត្រូវតែផ្ទេរក្រោយពីរយៈពេលនេះ ជូនទៅធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ដែលជាអ្នកទទួលបន្ទុកគ្រប់គ្រងប្រាក់បញ្ញើធនាគារ ដែលត្រូវរងអាជ្ញាយុកាលលុបកម្ម ។

ជំពូកទី២២

ការរៀបចំវិជ្ជាជីវៈ

មាត្រា ៧២.- នៅក្រោមរូបភាពគតិយុត្តឬឯកទេសកម្មណាក៏ដោយ គ្រឹះស្ថានចំណុះច្បាប់នេះទាំងអស់មានកាតព្វកិច្ចចូលជាសមាជិកដោយផ្ទាល់ទៅក្នុងសមាគមវិជ្ជាជីវៈតែមួយគត់ ដែលលក្ខន្តិកៈត្រូវតែដាក់សុំទិដ្ឋាការជាមុន ពីសំណាក់អាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។ ដោយឡែកចំពោះក្រុមហ៊ុនមិនមែនពាណិជ្ជកម្ម ការចូលជាសមាជិកក្នុងសមាគមវិជ្ជាជីវៈត្រូវធ្វើតាមរយៈអង្គការសហព័ន្ធរួមដូចមានកំណត់ក្នុងមាត្រា ១១ នៃច្បាប់នេះ ។

សមាគមនេះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមអំណាចប្រធានតែម្នាក់ ដែលសមាជិកទាំងអស់ត្រូវបោះឆ្នោតជ្រើសរើស តាមនីតិវិធីច្បាស់លាស់ក្នុងលក្ខន្តិកៈរបស់សមាគម ។ ប៉ុន្តែនៅក្នុងផ្ទៃក្នុងនៃសមាគម សមាជិកអាចប្រមូលផ្តុំគ្នា ជាផ្នែករងផ្សេងៗគ្នាទៅតាមឯកទេសកម្មវិជ្ជាជីវៈរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ៧៣.- សមាគមវិជ្ជាជីវៈ នេះមានកម្មវត្ថុ ដូចតទៅ :

១- តំណាងផលប្រយោជន៍សមូហភាពរបស់គ្រឹះស្ថានចំពោះច្បាប់នេះ ជាពិសេសចំពោះអំណាចសាធារណៈ និងអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

២- ផ្តល់ពត៌មានដល់សមាជិក និងសាធារណជន ស្តីពីបញ្ហាភាពនៃប្រតិបត្តិការធនាគារ និងហិរញ្ញវត្ថុ ។

៣- សិក្សាគ្រប់បញ្ហាដែលជាប្រយោជន៍រួម ។

៤- លើកកំពស់ការបណ្តុះបណ្តាលអន្តរធនាគារខាងវិជ្ជាជីវៈ ។

៥- រៀបចំ និងគ្រប់គ្រងរាល់សេវាអន្តរធនាគារ ដោយមានការយល់ព្រម ឬក្រោមការត្រួតពិនិត្យពីអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាល ។

៦- ប្តឹងទៅតុលាការ យោងតាមមាត្រា ៥៦ នៃច្បាប់នេះ ។

ជំពូកទី២៣

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៤.-

១- គ្រឹះស្ថានដែលបានទទួលប្រតិស្រុតពីមុនមក ត្រូវកែសំរួលលក្ខន្តិកៈសកម្មភាព និងរចនាសម្ព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុរបស់ខ្លួនឲ្យបានសមស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ក្នុងរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ) ក្រោយពីច្បាប់នេះចូលជាធរមាន និងត្រូវដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណជាថ្មីនៅក្នុងរយៈពេលដូចគ្នានេះ ។

ក្រោយពីការពិនិត្យពាក្យសុំ ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជានឹងផ្សព្វផ្សាយក្នុងព្រឹត្តិបត្រធនាគារជាតិ និងក្នុងរាជកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវឈ្មោះគ្រឹះស្ថាន ដែលបានទទួលប្រតិស្រុតតាមបទប្បញ្ញត្តិ នៃច្បាប់នេះ ។

ក្រោយរយៈពេលប្រាំមួយខែ (៦ខែ) គ្រឹះស្ថានណាដែលមិនគោរពតាមបទប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះនឹងបទដ្ឋានទាំងឡាយសំរាប់អនុវត្ត ត្រូវបញ្ឈប់សកម្មភាពរបស់ខ្លួន និងត្រូវធ្វើការជំរះបញ្ជី ។

២- គ្រឹះស្ថានណាយកប្រតិបត្តិការមានចរិតជាធនាគារ ឬហិរញ្ញវត្ថុធ្វើអាជីវកម្ម ដែលចែងក្នុងមាត្រា ២ មាត្រា ៣ និងមាត្រា ៥ នៃច្បាប់នេះ ដោយគ្មាននីតិសម្បទា ត្រូវបញ្ឈប់ជាបន្ទាន់នូវសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ហើយត្រូវដាក់ពាក្យសុំអាជ្ញាប័ណ្ណទៅអាជ្ញាធរអាណាព្យាបាលពាក់ព័ន្ធក្នុងរយៈពេលបីខែ (៣ខែ) ចាប់ពីពេលដែលច្បាប់នេះចូលជាធរមាន ។

៣- អង្គភាពទាំងឡាយនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដែលកំពុងអនុវត្តប្រតិបត្តិការធនាគារសំដៅជំរុញអន្តរការិយកម្មធនាគារ នៅក្នុងវិស័យកសិកម្ម សិប្បកម្ម ជំនួញតូចតាចនិងសេវាចំពោះឯកត្តជន អាចបន្តសកម្មភាពរបស់ខ្លួននៅក្នុងលក្ខខណ្ឌបដិប្បញ្ញត្តិនៃច្បាប់នេះ ដែលត្រូវបានកំណត់ដោយប្រកាសពិសេសរបស់ធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា ជាអាទិ៍អំពី :

- ដើមទុនអប្បបរមា
- អាជ្ញាប័ណ្ណ និងបែបបទអនុវត្ត
- វិធានការប្រុងប្រយ័ត្ន ដែលត្រូវប្រតិបត្តិតាម
- លក្ខខណ្ឌនៃការបោះទីតាំង ។

ជំពូកទី២៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ៧៥.- បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងច្បាប់នេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៧៦.- ច្បាប់នេះ ត្រូវបានប្រកាសជាការប្រញាប់ ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ១៨ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩

ព្រះហស្តលេខា

នរោត្តម សីហនុ

បានយកសេចក្តីក្រាបបង្គំទូលថ្វាយ
សូមឡាយព្រះហស្តលេខាព្រះមហាក្សត្រ
នាយករដ្ឋមន្ត្រី
ហត្ថលេខា
ហ៊ុន សែន

បានជំរាបជូនសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
អគ្គទេសាភិបាលធនាគារជាតិកម្ពុជា
ហត្ថលេខា
ជា ចាន់តូ

★★★

២-ព្រះរាជក្រឹត្យ

ព្រះរាជក្រឹត្យ នស/រកត/១១៩៩/១៩៧

យើង

ព្រះបាទសម្តេចព្រះ នរោត្តម សីហនុ

រាជហរិវង្ស ឧភតោសុជាត វិសុទ្ធពង្ស អគ្គមហាបុរសរតន៍

និករោត្តម ធម្មិកមហារាជាធិរាជ បរមនាថ បរមបពិត្រ

ព្រះចៅក្រុងកម្ពុជាធិបតី

*****

- បានទ្រង់យល់ រដ្ឋធម្មនុញ្ញ នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានទ្រង់យល់ បទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរដ្ឋសភា នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ឆ្នាំ ១៩៩៣